

Lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække, jf. lovbekendtgørelse nr. 767 af 8. juli 2004. Om behandlingen af lov nr. 472 af 1. juli 1998 henvises til Folketingstidende 1997-1998, s. 879, s. 2143, s. 2561, A s. 1516 og s. 1553, B s. 434 og s. 714, samt C s. 494. Om behandlingen af lov nr. 455 af 7. juni 2001 henvises til Folketingstidende 2000-2001, s. 8609, s. 8951, s. 9229, A s. 7337, B s. 1754 samt C s. 1112. Om behandling af lov nr. 1085 af 19. december 2001 henvises til Folketingstidende 2001-2002 (2. samling), s. 116, s. 319, s. 358, A s. 156 og s. 160, B s. 24, samt C s. 6. Om behandling af lov nr. 370 af 6. juni 2002 henvises til Folketingstidende 2001-2002 (2. samling), s. 3265, s. 6424, s. 6537, A s. 3463 og s. 3481, B s. 863, samt C s. 443. Om behandlingen af lov nr. 203 af 25. marts 2003 henvises til Folketingstidende 2002-2003, s. 3453, s. 5803, s. 6346, A s. 2562 og s. 2584, B s. 585, samt C s. 260. Om behandling af lov nr. 437. af 9. juni 2004 henvises til Folketingstidende 2003-2004 s. 10294, s. 11332, s. 11709, A s. 8460 og s. 8438, B s. 2124 samt C s. 986.

Lov nr. 118 af 3. marts 1999, Økologilov, som ændret ved § 2 i lov nr. 279 af 25. april 2001 om ændring af fødevarerloven m.fl.: Om behandlingen af lov nr. 118 af 3. marts 1999 henvises til Folketingstidende 1998-1999, s. 1326, s. 3961 og s. 4087, A s. 1990 samt B s. 338. Om behandlingen af lov nr. 279 af 25. april 2001 henvises til Folketingstidende 2000-2001, s. 259, s. 6076 og s. 6405, A s. 3021 og 3003, B s. 815 samt C s.489.

Lov nr. 436 af 9. juni 2004 om dyrkning m.v. af genetisk modificerede afgrøder. Om behandling af loven henvises til Folketingstidende 2003-2004, s. 6801, s. 11314 og s. 11709, A s. 6137 og 6114, B s. 2017 samt C s. 793.

Lov om ophørsstøtte til jordbrugere, jf. lovbekendtgørelse nr. 676 af 9. august 1995. Om behandlingen af lov nr. 1106 af 22. december 1993 henvises til Folketingstidende 1993-1994 s. 449, s. 963, s. 3688 og s. 4366, A s. 397, B s. 174. Om behandlingen af lov nr. 396 af 14. juni 1995 henvises til Folketingstidende 1994-1995 s. 2537, s. 2918, s. 5706 og s. 5759, A, s. 1932, B s. 487.

Lov nr. 1081 af 22. december 1993 om ophørsstøtte til erhvervsfiskere. Om behandlingen af loven henvises til Folketingstidende 1993-1994 s. 451, s. 977, s. 3685 og s. 4369, A s. 429, B s. 183.

Lov nr. 432 af 9. juni 2004 om hold af dyr. Om behandling af loven henvises til Folketingstidende 2003-2004 s. 2940, s. 10471 og s. 10974, A s. 3366, B s. 1140 samt C s. 661.

2. Baggrund for lovforslaget

Ved kongelig resolution af 2. august 2004 blev det besluttet at oprette et Ministerium for Familie- og Forbrugeranliggender. Det nyoprettede ministerium fik ved den nævnte kongelige resolution samt ved en supplerende kongelig resolution af 9. august 2004 bl.a. tilført en række sagsområder fra Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri og i den forbindelse blev Fødevarestyrelsen (tidligere Fødevarerdirektoratet), hvorunder fødevareregionerne henhører, overført til det nye ministerium.

Fødevarestyrelsen og Plantedirektoratet var indtil 2004 to direktorater under Fødevarerministeriet, som havde flere organisatoriske lighedspunkter. Begge direktorater var således organiseret med en central administrativ enhed i Storkøbenhavn og en række regionale, kontroludførende enheder, i Fødevarestyrelsen benævnt fødevareregioner, i Plantedirektoratet benævnt (kontrol-)distrikter.

Der var på denne baggrund anledning til at søge at opnå langsigtede rationaliseringsgevinster inden for det samlede ministerområde ved at foretage en forenkling af denne regionale organisationsstruktur. En sådan forenkling kunne dermed ses som et bidrag til en overordnet effektivisering inden for det offentlige og som et bidrag til etablering af servicefællesskaber på tværs af institutioner og myndigheder.

Fødevarerministeren havde derfor med virkning fra 1. juli 2004 besluttet at iværksætte et pilotprojekt bestående i at sammenlægge to af Plantedirektoratets distrikter med henholdsvis fødevareregion Viborg og fødevareregion Fyn.

I et nærmere afgrænset område skulle de to fødevareregioner således som regionale myndigheder under Plantedirektoratet varetage kontrol og tilsynsopgaver inden for direktoratets ressort. Opgaverne og omfanget af regionernes beføjelser til at træffe afgørelser i enkeltsager skulle fastlægges af Plantedirektoratet.

Ved at sammenlægge regionale enheder er det muligt at løse flere opgaver samlet og dermed gøre kontrollen mere effektiv. Samtidig skabes der mulighed for en bedre service, idet borgere og virksomheder kun skal henvende sig et sted. Denne proces forudsatte bl.a. delegation af kompetence mellem de to direktorater, hvilket alene gav anledning til administrative foranstaltninger, så længe både direktorat og styrelse henhørte under samme ministerområde.

Sammenlægning mellem 2 fødevareregioner og 2 lokale kontroldistrikter i Plantedirektoratet var således iværksat inden etableringen af Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender. Da sammenlægningen af fødevareregionerne og plantedistrikterne var